

Ο Λέρου Παΐσιος για την Κυριακή ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Ο Μητροπολίτης Λέρου Καλύμνου και Αστυπάλαιας στο μήνυμά του για την Κυριακή ΙΓ΄ Λουκά μιλά για τους ανθρώπους που προσπαθούν να συνδυάσουν την κοσμική ζωή με τα αγαθά της ουράνιας βασιλείας.

«δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύσονται εις την βασιλείαν των ουρανών»

Η ανάλυση της Ευαγγελικής Περικοπής της Κυριακής ΙΓ΄ Λουκά

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Πολλοί εκ των ανθρώπων προσπαθούν και θέλουν πολλές φορές να συμβιβάσουν την κοσμική ζωή με την θρησκευτικότητα, την απόλαυση των υλικών αγαθών, με την απόκτηση των αγαθών της ουρανίου βασιλείας. Κάπως έτσι ήταν η ψυχική κατάσταση του πλουσίου νεανίσκου της σημερινής ευαγγελικής περικοπής.

Ο άνθρωπος που γνώριζε τον Μωσαϊκό νόμο και επιθυμούσε να βρεί κάποιο τρόπο ώστε να συμβιβάσει τον πλούτο με την ευσέβεια, να έχει τα αγαθά του αλλά συγχρόνως να είναι και εντάξει και με τον νόμο του Θεού, πλησιάζει τον Μέγα Διδάσκαλο και τον ερωτά το πώς θα κερδίσει την αιώνιο βασιλεία.

«Ο ετάζων καρδίας και νεφρούς και τα βάθη των ανθρώπων γιγνώσκων» Κύριος του λέγει, αφού γνωρίζεις τον νόμο «έτι εν σοι λείπει· πάντα όσα έχεις πώλησον και διάδος πτωχοίς, και έξεις θησαυρόν εν ουρανώ, και δεύρο ακολούθει μοι». Ο πλούσιος εκείνος νέος όταν άκουσε αυτά τα λόγια από τον διδάσκαλο λυπήθηκε, «ο δε ακούσας ταύτα περίλυπος εγένετο· ην γαρ πλούσιος σφόδρα».

Βαρύς ο λόγος του Κυρίου, δύσκολος και ακατόρθωτος ο δρόμος του ουρανού δια το νέο αυτό πλούσιο, ο οποίος ποθούσε την αιώνια ζωή και βασιλεία των ουρανών, χωρίς να στερηθεί τις απολαύσεις του πλούτου και την δόξα του αξιώματός του, στον πρόσκαιρο και μάταιο αυτό κόσμο, «περίλυπος εγένετο ήν γάρ πλούσιος σφόδρα». Ήθελε να έχει και τα πλούτη και τις δόξες και τις τιμές του κόσμου τούτου. Ήθελε την κοσμική ζωή, και τη θρησκευτικότητα, την απόλαυση των υλικών αγαθών και την απόκτηση των αιωνίων αγαθών. Ήθελε και ποθούσε να κερδίσει και την αιώνιο βασιλεία, ήθελε να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα.

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει: «Τι οδηγεί στην βασιλεία των ουρανών, ο πλούτος ή η φτώχεια;». Ας ακούσουμε τι λέγει ο ίδιος ο Κύριος των ουρανών για τους πλουσίους: «πιο εύκολα περνάει το καραβόσχοινο από την τρύπα της βελόνας, παρά πλούσιος στη βασιλεία των ουρανών». Και πάλιν ο χρυσούς την γλώττα Ιωάννης λέγει, «τοιούτον εστίν ο πλούτος. Ου μόνο αυτός ου φέρει καρπόν αιώνιον αλλά και τους βουλομένους κατέχων εμποδίζει» – τέτοιος είναι ο πλούτος, όχι μόνο ο ίδιος δεν φέρει αιώνιο καρπό, αλλά και αυτούς που θέλουν αιώνια ζωή τους εμποδίζει. Δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύσονται εις την βασιλείαν των ουρανών.

Αυτό δυστυχώς συμβαίνει και στην εποχή που ζούμε και κινούμαστε, και υπάρχουμε. Πολλοί από εμάς τους δήθεν χριστιανούς που επιζητούμε την βασιλεία των ουρανών και την αιωνιότητα, πηγαίνουμε στην εκκλησία, τηρούμε κάποιες νηστείες, κοινωνούμε κάποτε κάποτε ή και πολλές φορές τακτικά, πηγαίνουμε το πρόσφορο, το λάδι και το κερι στο ναό. Μελετούμε διάφορα θρησκευτικά βιβλία και κάνουμε με ευλάβεια τον σταυρό μας. Αλλά αυτά είναι όμως τα μόνα για να έχουμε κάποτε παρρησία στο Θεό, όταν έλθει η ώρα της κρίσεως; Μήπως υπάρχουν και άλλα πράγματα που πρέπει ως χριστιανοί να τηρήσουμε στην ζωή μας; Ερωτήσαμε ειλικρινά την συνείδησή μας να μας πληροφορήσει, εάν έχουμε αγάπη Χριστού μέσα μας και αν αγαπούμε με όλη την καρδιά μας εκείνον πού έκλεινε ουρανούς και ήλθε στην γή δια την δική μας σωτηρία; Αγαπούμε τον πλησίον μας, ως τον εαυτό μας κατ' εντολήν Εκείνου, και μάλιστα πολύ

περισσότερο τον εχθρό μας; Είμαστε πρόθυμοι, ως χριστιανοί, να απαρνηθούμε μερικά από τα ελαττώματά μας, μερικές από τις ανέσεις μας και τις ιδιορρυθμίες μας προς χάριν του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ο οποίος υπέρ ημών έπαθε, ο απαθείς την θεότητα επί του Σταυρού εκουσίως, δια την του κόσμου σωτηρία και να προσφέρουμε βοήθεια «των εν ανάγκαις και θλίψεσι και στενοχωρίαις ευρισκομένων αδελφών μας;».

Αδελφοί μου,

Ο αληθινός χριστιανός οφείλει να εκτελεί εν πίστει τον ηθικό νόμο, τον νόμο της χάριτος και της σωτηρίας εάν θέλει επί της γής να ευημερεί και εν ουρανώ να απολαύσει την αιώνιο βασιλεία και μακαριότητα. Ουδόλως όμως πρέπει να διαφεύγει την σκέψη μας ως χριστιανοί ότι, η ψυχή και η ζωή του ηθικού νόμου, του νόμου της χάριτος, είναι η αγάπη προς όλους και δη προς τους πτωχούς, τους ασθενείς, τους πάσχοντες και δυστυχείς αδελφούς μας.

Η φιλοπτωχία είναι λοιπόν, αδελφοί μου, ο ωραίος και γλυκός καρπός του χριστιανικού δένδρου της πίστεως προς τον εν Τριάδι Θεό της αγάπης, είναι το καθαρό και ζωογόνο ύδωρ, το οποίο ρέει από τη καθαρή πηγή της αγάπης, που είναι ο Ουράνιος Πατέρας μας. Τότε μόνο θα έχουμε αιώνιο και αναφαίρετο θησαυρό εν ουρανώ, κατά τους λόγους του Κυρίου προς τον νέο πλούσιο της σημερινής ευαγγελικής «τα αδύνατα παρά ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστί». ΑΜΗΝ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος